

Overweging bij de roze viering op zondag 5 juni 2022,
Pinksteren, thema: 'in vuur en vlam voor jou'

Pinksteren viert de verschillen.
Pinksteren viert de overeenkomsten.
Zoveel volken, zoveel talen, zoveel mensen.
Zoveel kleuren onder die ene regenboog.

Hier bij ons, in deze regenboogstad, Zaanstad.
En ook toen, in Jeruzalem.
Twee steden waar feest wordt gevierd in straten en op pleinen.
In Jeruzalem is dat het oogstfeest, vijftig dagen na Pasen.
Maar de leerlingen van Jezus hebben niets te oogsten.
Ze zitten binnen met de deur op slot en zwijgen in alle talen.
Het verlies van hun geliefde leraar,
van de mens in wie zij God weerspiegeld zagen,
heeft hen sprakeloos gemaakt.
Hij heeft hun wereld op z'n kop gezet,
voorgoed veranderd.
Door hem kijken ze met andere ogen naar het leven,
naar de mensen om hen heen,
naar de verschillen en overeenkomsten.
Hij heeft in hen het verlangen aangewakkerd
naar het koninkrijk van God,
een land waar iedereen tot zijn recht komt
en onrecht voorgoed voorbij is.
Maar hebben ze nog wat te verlangen?

Ze mogen op Pasen dan wel hebben gehoord dat alles waarvoor Jezus staat, doorgaat, maar hoe geven zij
daar handen en voeten aan?
Ze weten niet hoe ze met hun verhaal naar buiten moeten komen.
Hun stem stukt iedere keer weer als ze erover willen beginnen.

Laten zien wie je bent, out loud en proud?
Uitkomen voor wat je bezielt, waar je voor gaat?
Verschillend durven zijn?
Jouw eigen kleur, identiteit, jouw eigen stem laten horen?
Zij durven niet.
Ze blijven zitten waar ze zitten.
Binnen, met de deuren en ramen dicht.
De wereld buiten is te groot.

Plotseling komt daar verandering in.

'Vanuit de hemel was er een stormachtig geruis,
iets als een geweldig oplevende adem.
Zij zagen tongen van vuur, die zich neerzetten op ieder van hen.'

De Bijbel kan deze onverwachte omwenteling niet anders beschrijven dan met woorden, die tot de
verbeelding spreken: wind, adem, vuur.
Heel het huis raakt ervan vervuld.
Ramen en deuren vliegen open.
Wat voor de binnenkamer werd bewaard,
waar niet over werd gesproken, waarover werd gezwegen,
mag ineens worden gezegd, zonder schroom, of schaamte, voluit.

Vrijuit beginnen de leerlingen te spreken over wie ze zijn,
en wat hen ten diepste begeistert.

Ze spreken over liefde en tot je recht komen.
Over vrede en moed.
Over elkaar steeds weer proberen te zien als mens, volwaardig.
Ze spreken over Gods oneindige vertrouwen in ons,
en over het vertrouwen in onszelf dat we daaraan mogen ontlelen.

Woorden die ze hebben geleerd van Jezus.
Ze doen het allemaal op hun eigen manier.
En tot hun verbazing, verwondering en verrassing worden ze verstaan
door een veelkleurigheid van volken, die alle talen van de wereld spreken.

Die veelkleurigheid zien we vanmorgen om ons heen.
Onder die ene regenboog die de hemel omspant, wapperen wel 25 vlaggen met al hun overeenkomsten en verschillen.
Ze vertellen op hun eigen manier over liefde, respect, vrijheid, tolerantie, gelijkheid en trots.

Als mensen zich frank en vrij mogen en durven uitspreken,
als je kunt zeggen wat je ten diepste raakt, wat je pijn doet,
waarop je hoopt, waarnaar je verlangt, wat je inspireert,
zoals die leerlingen dat deden, dan ga je elkaar verstaan.

Als mensen zo eerlijk met elkaar durven spreken
en anderen durven te laten delen in wat hen beweegt en bezielt,
dan is God dichtbij.
Pinksteren viert de verschillen.
Pinksteren viert de overeenkomsten.
En Pinksteren viert het waaien van de Geest, de bezieling, de beweging.

Deze week is Zaanstad in beweging.
De Zaanpride maakt van de dorpen en de stad langs de Zaan
een plek waar het leven wordt gevierd in straten en op pleinen.
Er is aan activiteiten teveel om op te noemen.
Er valt heel wat te oogsten.
Zoals ook in die stad van lang geleden, Jeruzalem, op het oogstfeest,
de leerlingen in beweging kwamen en de woorden en daden van Jezus konden oogsten.

Aangeraakt door de Schepper, de Geest.
Die de dag verlicht.
Die de nacht doorbreekt.
Die wonden heelt.
Die mensen aanraakt.
En die ons roept te gaan en in beweging zet.

Die Geest zette de leerlingen in vuur en vlam.
Die Geest zet ons in vuur en vlam.
In vuur en vlam voor Jou.
Voor jou, mijn medemens
en voor Jou, de Eeuwige.

Moge het zo zijn. Amen.